

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
1. évfolyam 3. szám - 2004. június

„Pihenjétek ki magatokat...!”

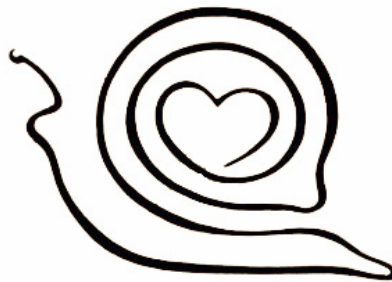
Iskolásaink számára véget értek a tanulás hónapjai, és megkezdődnek a pihenés nyári hetei. De jó hallani Jézustól ezeket a szavakat: "Jöjjetek velem egy magányos helyre, és pihenjétek ki magatokat egy kicsit... Egy magányos helyre eveztek hát, hogy egyedül legyenek." Valljuk be: ezen a ponton sokan keresztények is elbizonytalanodnak. Akik számára Jézus szava csupán a szüntelen munkálkodást, a jócselekedetek sorát, az évközi hitéleti buzgalmat jelenti, azt gondolhatják, hogy a pihenés ideje holmi "komolytalan" dolog, amit az Úr azért elnéz nekünk. Más keresztények épp ellenkezően gondolják: ilyenkor elengedhetik magukat, ilyenkor az elmaradó néhány szentmise sem aggaszt... Van az életben komoly és nem komoly, lényeges és lényegtelen?

A keresztény családokban ezért tartom már régóta az egyik legfontosabbnak a pihenés-nyaralás megszentelését. Megszenteltté nem a sok ima teszi a pihenést, hanem annak a közös

tudata, hogy megpihenünk az Atya ölében. Drága semmittevés! Egyik nyári táborban elaludt az ölemben egy kisgyermek. Micsoda örömmel teli pedagógia! Mert ez a röpké óra, amíg féltő gonddal őriztem az álmát, jobban összefűzött vele, mint szavak serege napokon át. Jézus is ölébe vette őket. De János apostolt is az utolsó vacsorán. Sőt, amint Jézus mondja, maga is "az Atya ölében van". A keresztény család(ok) közös nyaralásában az a szép, hogy mindez nem csupán gyermeki szentimentalizmus. A felnőtteket ugyanerre hívja Jézus: a házastársat, gyermeket, barátot az Atya ölébe engedni, oda segíteni. Meghívni egymást,

hogy ki-ki belépjen az Isten békéjébe, amikor Ő a teremtés napjai után megpihent. Szemlélődés... Öröm... A cselekvés kényszere nélkül!

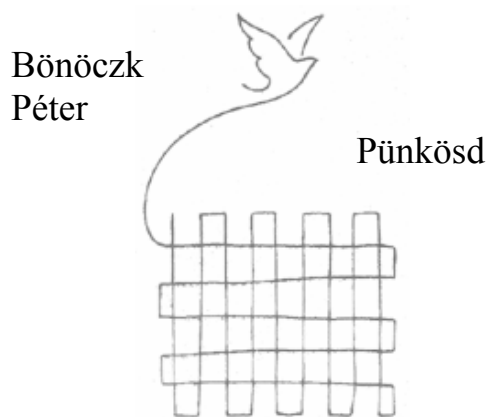
Pedig "mennyei Atyám szüntelenül munkálkodik" - mondja Jézus. És igaz is. Az evangéliumi közös semmittevés a kikapcsolódásban is intenzív táplálás és táplálkozás. Mert a "szép szeretet" alól

nem vagyunk soha fölmentve! Azért „szép” ez (mint Mária szeretete), mert nem tettekre sarkall szüntelenül, hanem inkább léghört teremt. Amikor azt élem meg: szeretni fárasztó, a jócselekedet pedig erőlködés, - akkor még csak úton vagyok Atyám pihenő-háza felé.

Kívánom Mindnyájunknak, hogy a nyári hetekben ebben az Atyai Házban teljenek a pihenés gazdag napjai!

Gödölle Márton plébános

vártam a *minden* és a *nincsen* között az észből vert bilincsben kérdések kemény rácsa zárta számat konokon hallgatásba amikor már sebzett reményem hullott alá a véres égen egy szent madár szállt rá a számrá sűrű csöndből volt szöve szárnya mely eltakarta s így kitért ámuló szemem új világra valaki várt rám ott és árva szívem kitért karjába zárta ekkor láttam hogy minden nevek egy névbe hullnak s fölfénylenek vágyón valamit szoltam volna de szómat halkán félretolta sokáig várt égette számat mert nem adott szót csak a vágyat végül elröpült zúgó hitben szabad számról a szent szó ISTEN

Szentháromság vasárnapja

Nem tudom, más hogy van vele, nekem nagyon hosszú évtizedekig a Szentháromság vasárnapja semmit nem mondott. Karácsony, Húsvét, Pünkösöd, Nagyboldogasszony ünnepe: ezek igen, ezek ünnepek, gondoltam - a többi rendes vasárnap.

Már nagymama voltam, amikor azzal a gondolattal kísértett az ördög, hogy kétségbe vonjam az Atyaisten szeretetét egyszülött Fia iránt. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte...” - igen, és hogyan szerette egyszülött Fiát? Őt kevésbé? Különben nem hagyta volna, hogy leköpdössék, gyalázzák, ostromozzák, gúnyolják, s végül kegyetlen kínok között meghaljon. Éreztem, hogy sátáni ez az okoskodás, s van erre magyarázat, de nem tudtam megtalálni. Ezért egy nagyon okos, általam is igen tisztelt teológiai tanárhoz fordultam. Azt mondta: - Úgy tessék elképzelni, hogy egy hadvezér feláldozza saját fiát, hogy az egész népét, sok millió embert megmentsen. – Megköszöntem, s nagyon elhallgattam. Igazán szerettem volna belenyugodni, de nem tudtam. Rögtön az volt a gondolatom, hogy a hadvezér ilyen csak kényszerhelyzetben tesz, de az Isten mindenható, Nála nincs kényszerhelyzet... Szóval mardosott továbbra is a tudatlanságom. Sem elfogadható magyarázatot nem találtam, sem túltenni nem tudtam magam rajta. Akkortájt két kispap jött hozzánk látogatóba. Gyorsan előrukkoltam a problémámmal. Erre a fiatalabb, elsőéves teológus (a tanév elején voltunk) azt mondja: - Ne úgy tessék elgondolni, hogy az Atyaisten ül a trónján, s nézi, látja, hogy szenved a Fia. Isten szenvedett az emberekért! Hiszen Egy az Isten! – Ez az, ez az!! Unus est

Deus! Ujjongtam örömömben. Mehetsz ördög a pokolba! Igenis végtelenül szeret az Isten, s Ő maga a szeretet. S a kereszthalállal sincs megsértve ez a végtelen szeretet! Sőt, ezzel van a legjobban bizonyítva. Mert nem egy embert választott ki, hogy szenvedjen az összesért, hanem Ő maga vállalta! Csodálatos, ilyet csak a Szeretet Istene tudott kigondolni és véghezvinni! El is kotródott úgy a kísértő, hogy nem volt folytatás. Mintha messziről, halkán még visszakiabált volna: akkor nagypénteken meghalt az Isten? Vagy egyik része halt meg, mivel azt valljátok, hogy egy Istenben három Személy van?

Már biztosan álltam hitem talaján. Igen, egy Istenben három Személy van, ez nekünk, embereknek magas, mert ez isteni titok. Ezt nemcsak én, hanem senki emberfia nem érti. Én így vezetem le magamban: minden normálisan gondolkodó ember tudja, látja, tapasztalja, hogy ember és ember között milyen óriási differencia van akár felfogóképesség, akár képzőművészet terén. Akkor hogyan lenne beláthatatlan különbség Isten és az ember között. Emberi eszünkkel nem érthetünk meg mindent, teljesen fölösleges minden erőlködés. Így akarta az Úr. Amiket mi is felfoghatunk, azt az Úr Jézus megmagyarázta apostolainak. De a tudásnál fontosabb a hit. „Aki hisz, az üdvözülni...” – mondta. Hogy hitünket bizonyíthassuk, ezért kaptunk isteni titkokról is kinyilatkoztatásokat.

Tehát: hisszük, tudjuk a kinyilatkoztatásokból, bár nem értjük - , hogy egy Isten van, s ebben az egy Istenben három Személy! S a mindenható, mindentudó, Háromságos egy Isten szeret bennünket! Ezért ujjong a lelkem,

s tartom igen nagy és szép ünnepnek a Szentháromság vasárnapját!

Polgári Ottília

Példaképeink

Szent László király

1046 körül született I. Béla király (1060-1063) gyermekeként. Korán meg-edződött az élet iskolájában. Az ország védelmében már fiatal herceggént többször kitüntette magát. Talán 22 éves lehetett, amikor az úzok (fekete kunok) betörték az ország keleti részébe. A Kerlés melletti ütközetben döntő szerepet játszott a győzelem kivívásában. Ő volt a csata főhőse, különösen azáltal, hogy az egyik menekülő kun vezért, aki egy magyar leányt vitt magával, üldözőbe vette, legyőzte, és a leányt kiszabadította, jóllehet előzőleg már súlyos sebet kapott a csatában. E hőstette valóságos legendával fonta körül alakját.

1077-et írtak, amikor Lászlónak a nép akaratából, át kellett vennie az ország kormányzását. Az ő feladata lett az ország "megállapítása" (a szentistváni „megalapítás” után), vagyis a külső határok biztosítása és a belső rend megszilárdítása.

Különösen a Délkeleti-Kárpátokon túl lakó kunok jelentettek állandó veszélyt a magyar népre, akiket több csatában legyőzött. A szent király lelkületére jellemző, hogy az egyik csata hevében fölkiáltott: "Atyámfiai! Ne öljük meg ezeket az embereket, hanem csak ejtsük foglyul őket; hadd éljenek, ha megtérnek!"

Az úz, kun és besenyő betörések tapasztalatai arra bírták Lászlót, hogy a végeket megerősítse. Kiépítette a keleti részekben a közigazgatási szervezetet, ily módon politikai egységgé formálva Magyarországot. Ezt a munkát az északnyugati részekben is ő kezdte meg, de Kálmán király fejezte be. Ők ketten építették ki a 72 vármegyéből álló vármegyei rendszert. A politikai szervezés munkájával párhuzamosan történt az egyházi élet megújítása, intézményeinek újjászervezése, továbbfejlesztése. A meglévő székesegyházakat, káptalanokat és kolostorokat nagy birtokokkal gazdagította, a megkezdett templomépítéseket befejezte, új egyházak és kolostorok egész sorát alapította.

A magyar nemzet és az egyház szolgálata nyilvánult meg abban is, hogy István, Imre és Gellért ereklyéit 1083-ban fölemeltette, az egyházi és világi

nagyok, valamint hatalmas néptömeg jelenlétében. Ezzel a magyar népnek a saját nemzetéből adott szent példaképeket.

Híre a határon túl is elterjedt, benne látták a kor egyik legszebb lovag-eszményét, s kiszemelték a keresztes hadak vezérének. Erre azonban nem kerülhetett sor, mert 1095. július 29-én az örökkévalóságba költözött.

Kultusza halála után hamarosan kifejlődött. Tulajdonképpen maga a nép avatta szentté, mielőtt az egyház hivatalosan megtette volna. Seregestül keresték föl sírját, nemcsak a gyógyulást, vigasztalást óhajtók, hanem a vitában álló peres felek is. A csodás gyógyulások híre gyorsan terjedt. Az egyház hivatalos lépése sem váratott soká magára: III. Celesztin pápa 1192-ben László királyt a szentek sorába iktatta.

Vajon miben volt a varázsereje? Talán Prohászka Ottokár fogalmazta meg legkifejezőbben: „A magyar eszmény Lászlóban lett kereszténnyé és szentté... A kereszténység ezentúl már nemzeti léletté, a keresztény király a nemzet hősvé lett.” Az egyház június 27-én ünnepli Szent László királyt.

Zarándoklatok

Czestochowai zarándoklat

Egyházközségünkben négyen lengyelországi zarándoklaton vettünk részt 2004. május 3-6-ig. Napunk szentmisével kezdődött, majd 3-án (Lengyelország keresztényé válásának nemzeti ünnepén) éjjel 12 órakor értünk Jasna Górába.

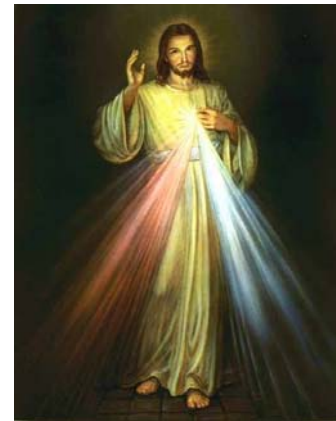
A legenda szerint Szent Lukács evangélista festette a kegyképet annak az asztalnak a lapjára, amelyenél a Szent Család imádkozott és étkezett. A kegykép imádságra, elmélkedésre indít, közülünk is többen térden állva, imádkozva könyörögtünk Magyarorszáért.

Délután keresztutat végeztünk. Vacsora után este 9 órakor a jasna gorai kegyhely harangjának hangja esti imára hívja a híveket. Ebben az órában az egész Lengyelországban a Szűzanya tisztelőinek szíve imában egyesül.

Másnap Krakóba utaztunk, megtekintettük a most készülő Bazilikát, amelyben helyet kaptunk magyar szentjeink részére. Egy görög katolikus pap mozaik kövekből rakja ki a szentéletű magyarok arcvonásait (Mindszenty bíboros, Apor Vilmos, Kaszap István,

Bogner Mária stb.). 2004. október 9-én lesz a „magyar szentek kápolna” felszentelve (Erdő Péter bíboros úr is részt vesz az ünnepségen).

Ezután elmentünk az Isteni Irgalmasság kinyilatkoztatásának helyére, ahol Szent Fausztina nővér élt, akivel Jézus megfestette az Isteni Irgalmasság kegyképét a „Jézusom bízom benned” felirattal. Jézus a képen felénk lép, nem áll, és kezével áldást oszt. Hangját csak az hallja, aki őszinte szívvel borul le képe előtt. Megtettük.

Szentmise keretében hálát adtunk a szent ereklyéje előtt Istennek az irgalmasság megismeréséért.

Zakopánében a szentatya fogadalmi templomában a hófödte Magas Tátra ölében szentmisével búcsúztunk Lengyelországtól. Ezzel a Jakus Ottó és Janig Péter atyák által vezetett, kegyelmekben gazdag utunk véget ért.

Pappné Erzsike

Mátraverebélyi zarándoklat

Hurrá! Kirándulni mindig jó! Pláne tavasszal! Hát még, ha ez a kirándulás zarándoklat! Belső boldogsággal indulok mindig zarándoklatra:

„*Boldog mosoly az arcomon,
Egy pillanatról álmodom:
Utam végén vársz rám, tudom!*”

Csendes erdei tisztáson épült réges-régi templomban a Szűzanya a kis Jézussal vár minket Mátraverebély Szentkúton az utunk végén. Június 19-én, szombaton megyünk Szentkútra, talán két busszal. A második busz akkor telik meg, ha még 20-25 utas jelentkezik. Ugye, kedves testvérem, te is szeretnél eljönni?! Reggel 7-kor indulunk a templom elől és este 7-re itthon vagyunk. Ferences atyák fogadnak ott minket. Szentmisét mutatnak be, prédikálnak, gyóntatnak. Mise után keresztutat járunk a hegyoldalban. Délután 5 óráig a jó lábúak hegyet másznak, megnézik a remete lakásokat, felmennek a hegytetőre a kereszthez. A fáradtabbak elsétálhatnak a Szent László hasadékhoz, vagy csak hallgatják a patak csobogását a lourdi barlang előtt.

Nyáron, egy szombaton csak a menetrendszerű busszal nyolcan, tízen fel szoktunk menni

Fallóskútra a Mátrába. De szeretnénk még Győrben a könnyező Szűzanya kegyképe előtt is letérdelni ezen a nyáron. Akkor Pannonhalmára is ellátogatnánk. Márton atyával lenne jó odamenni.

Most azonban igyekezzetek Kedveseim, hogy helyetek legyen a szentkúti buszon! Vasárnap a szentmisék előtt a templom előterében lehet jelentkezni nálam:

Szarvasné Marika

(*Szerk. megj.:* „Lapzárta” után kaptuk a hírt, hogy a második busz is megtelt. Aki csatlakozni akar a zárandokokhoz, saját gépkocsival teheti. További információval Szarvasné Marika [tel. 292-2340] szolgál.)

Levél

Figyeltelek, ahogy ma reggel felkeltél, és reméltem, hogy beszélni fogsz hozzám, még ha néhány szóban is, megkérdeznéd a véleményemet, vagy megköszönnéd azt a jót, ami tegnap történt veled. De észrevettem: nagyon leköt, hogy kitaláld, mit vegyél fel. Amikor kapkodva készülődöttél, tudtam, hogy lenne néhány perced köszönni, de túl elfoglalt voltál. Egyszer egy ideig várnod kellett, 15 percig tétlenül üldögéltél. Aztán láttam, amint felpattantál. Azt hittem, beszélni akarsz velem, de te ehelyett a telefonhoz rohantál, és felhívtad egy barátod, hogy megtárgyaljátok a legújabb pletykákat. Egész nap türelmesen néztelek. Végző soron azt hiszem, több dolgod volt annál, mintsem hogy szakítani tudtál volna rám egy kis időt. Észrevettem, hogy ebéd előtt körülnéztél. Talán kínosnak érezted, hogy hozzám szólj, ezért nem hajtottad meg a fejed. Mikor három, vagy négy asztallal odébb néztél, láttad amint néhány barátod röviden beszél hozzám mielőtt enni kezdett. Te nem tetted. Rendben. De még mindig van idő, és remélem, hogy egyszer majd fogsz velem beszélni. Hazamentél. Úgy tűnt, sok dolgod van. Miután néhányat elvégeztél, bekapcsoltad a tv-t. Nem tudom, szereted-e a tv-t vagy sem, de bármi megy benne, te csak ülsz és gondolatok nélkül nézed a műsort. Ismét türelmesen vártam, míg tv-zés közben megvacsoráztál, de most sem szóltál hozzám. Lefekvéskor túl fáradtnak látszottál. Jó éjt kívántál családodnak, majd bezuhantál az ágyba, és pillanatok alatt elaludtál. Ez érthető, mert talán fel sem tudod fogni, hogy én mindig ott vagyok melletted. Türelmesebb vagyok, mint gondolnád. Még meg akarlak

tanítani arra is, hogy légy türelmes másokkal. Nagyon szeretlek téged, és mindennap várok egy fejbólintásra, egy imára vagy a szíved egy hátatelt részére. Nagyon nehéz egyoldalúan beszélgetni. Nos, te ismét felkelsz, és én újra várni fogok rád a szeretetemmel. Remélem, ma szánsz rám egy kevés időt. Legyen szép napod!

Barátod, Isten

Gyerekeknek

Hit és bizalom

Egyik nap valaki kifeszített egy kötelet egy nagy vízesés felett, és közölte a körülötte álló emberekkel, hogy végigmegy a kötélén biciklivel. Az emberek először nem hittek neki, de amikor látták, hogy valóban leveszi a gumikat a bringája kerekéről és a kötélre állítja a szerkezetet, biztatni kezdték. Ahogy haladt, az emberek egyre hangosabban kiabáltak:

- Gyerünk! Hajrá! Meg tudod csinálni, elhisszük neked!

Az ember átért a túlpartra, majd visszafordult és a nézők üdvivalgásától kísérvé visszakerekezett. A közönség éljenezte, ünnepelte:

- Fantasztikus voltál! Tudtuk, hogy megcsinálod!

- Na, akkor ki ül fel a vázra, hogy átvigyelem? - kérdezte az ember. A nézők döbbenet, kissé haragosan húzódtak vissza.

- Senki sem bízik bennem? Hisz az előbb még mindannyian elhittétek, hogy képes vagyok rá.

Ekkor a tömegből előlépett egy kislány, és azt mondta, ő felül a vázra, és átmegy. A nézők felbőszültek, szidni kezdték a biciklistát, amiért egy gyerek életét kockáztatja. Ahogy azonban a bicikli a túlpárt felé közeledett, elnémultak. A kerékpár a túlparton visszafordult, és ahogy közeledni kezdett, a néma csendet ismét az éljenzés, az üdvivalgás váltotta fel:

- Fantasztikus vagy! Hittünk benned, és megcsináltad!

Valaki megkérdezte a kislányt:

- Hogyan volt bátorságod felülni a vázra?

- Úgy, hogy ez az ember az apám. Nem csak elhittem neki, hogy képes rá - *bíztam benne.*

Tudtad? Régen az apát „atyának” nevezték. Jézus arra tanít minket, hogy a Mennyei Atyát "Abbának" hívjuk. Jézus idejében ezen a néven szólították a gyermekek az apjukat – ahogy manapság apunak hívjátok az édesapátokat.

Hirdetések

Szentmisék rendje:

Vasárnap és ünnepnap: d.e. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: reggel 7 órakor minden nap; este 6 órakor: hétfő, csütörtök, péntek.

Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával **litánia**.

Első vasárnap az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Első csütörtökön az esti szentmise után **szentségimádás Jézus Szíve tiszteletére**.

Minden péntek este ½ 9-től fél óra csendes szentségimádásra van lehetőség a templomban egyházközségünk megújulásáért.

Gyóntatás: A reggeli szentmisék előtt és alatt. Vasárnap a szentmisék alatt.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda D.e. 9-11 óra
Kedd és Péntek D.u. 16-18 óra
Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni.
Keresztelési, bérházasági kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Plébánosi hirdetések:

Meghirdettük a nyári hittanos táborokat. Ha van olyan testvérünk, akinek lehetősége volna föl vállalni egy-

egy - nehezebb anyagi helyzetben lévő - hittanosunk táborozási költségeit, akár részben is, azt köszönjük.

Hála Istennek igen nagy a plébánia kertje. Ezzel együtt igen sok a munka is. Szívesen fogadjuk, ha valaki kis időt is tud szálni kapálásra, gazolásra, alkalmanként fűnyírásra. Ez ügyben a plébánost vagy a sekrestyésünket, Laci bácsit keressétek.

Kevesen fizetik egyházközségünkben az önkéntes hozzájárulást (egyházi adót), ami lelkiismereti kötelezettség a plébánia katolikusai számára. A Püspöki Kar határozata szerint ez a bruttó bevétel 1 %-a. Lehet félévente vagy évente fizetni az irodában vagy szentmisék után.

Egyéb hirdetések:

2004. június 13-án lesz az EU parlamenti választás. Hazánk – és tágabb hazánk, az Európai Unió – jövője tőlünk is függ! Fontos, hogy mindannyian éljünk választói jogunkkal és járuljunk az urnákhoz!

A szerkesztők üzenete

Nagy örömünkre egyházközségünk egyre több tagja jelentkezik saját írásokkal lapunkban. Ez úton is köszönjük eddigi szerzőink mindannyiunk épülésére szolgáló írásait. Továbbra is bátorítunk mindenkit, hogy írásaival gazdagítsa lapunkat. (Elérhetőségek az impresszumban.)

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). Felelős kiadó: Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. Felelős szerkesztő: Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczk@freemail.hu.